

Բ Ա Ժ Ա Ն ՈՒ Մ

Առ T... C...

Կէս գիշերին սեւ շոգեմաւ մը դաւանան
 Քեզ հեռացուց դանդաղօրէն
 Եւ հրաժեշտի կոչերդ հիւանդ երկարեցան
 Մեր անցեալին կարծես խորէն,
 Կոչե՛ր ինկող ջուրին վըրայ, թոյլ ու տրտում,
 Որոնց հոգիս պատասխանեց
 Ընդհատ—ընդհատ, արտասուքով ինքն ալ խըխում,
 Բարամբունքին մարմինըս յեց ...:

Ու դարձայ ետ, մութ աշխարհին մէջ առանձին,
 Փողոցներէն՝ մահու չափ լուռ,
 Սիրտըս ամբողջ, միտքըս ամբողջ յանձնած ծովին
 Եւ հծծելով դուռնէ ի դուռ
 Մինչեւ քու տունդ իւրաքանչիւր սալաքարի
 Թէ յետ այսու բընա՛ւ, բընա՛ւ
 Պիտի չըզգան քու քայլերուդ շողքը բարի,
 Թէ ծովը քեզ առա՛ւ, տարա՛ւ ...:

Յետոյ հասած տունիդ առջեւ՝ պահ մը կեցայ
 Ու նայուած քովս ըսի անոր.
 —Խեղճ բարեկամ, ա՛լ չողողուիս պիտի հիմա
 Իր տեսիլքովն այգաշընքի.
 Իր աղմուկին ա՛լ արձագանգ պիտի չըտաս.
 Պիտի չելլէ սանդուղներէդ
 Իր բոյրն անուշ, ու հայլիներդ պիտի անմաս
 Իր խնջոյքէն մընան յաւետ ...:

Մըտամուր՝ երբ ի վերջոյ տունըս գացի
 Յոյս մուրալով լապտերներէն,
 Սենեակէս ներս մտայ ինչպէս եկեղեցի
 Մեռելներուն հետ կը մտնեն.
 Անկողնիս քով վառեցի մումս ու նստեցայ
 Ու իր աղօտ լոյսին ներքեւ՝
 Անկողինս ալ ինձ երեւցաւ նաւ մը հսկայ,
 Որ կը տանէ՝ք քեզ հեւ ի հեւ . . . :

Համպուրկ 1903

ՎԱՀԱՆ ԹԵՔԵՆԱՆ